

Hüzün Çesmesi

– Mecit Aktürk · 06 Haziran 2015

Gam düştü sinemde kristal cama
Fırtına esmekte us'ta bu sıra...
Hecenin hakkından gelirdim ama
Kalem karar kıldı sus'ta bu sıra...

Bir başka yüksekti bu dalga boyu
Girdaplar amansız, dipsiz bir kuyu
Kasvetin karası koyudan koyu
Çare dağ ardında, pusta bu sıra...

Ağuydu her lokma yediğim aшта
Ağır yara aldım en son savaшта
Dertler Arapatı, dizginler boшта
Kader inletmekte usta bu sıra...

Ne üçü beşide, ne dokuz onu
Cem olmuş gönlümde hüznün her tonu
Vardığım son durak sabrımın sonu
Talihin ibresi küs'te bu sıra...

Feleğin hükmüne dedikçe "peki"
Yüklendi habire, dedi "bu ne ki"
Çileler kördüğüm, hatta öyle ki
Kalbim paramparça, yasta bu sıra...

Bahtımdan payıma, ederek gurur,
Açıp da ağzımı diyemedim "dur! "
Teselli umduğum ya ehl-i kubur
Ya gözden uzakta, "hasta!" bu sıra...

Bağrıma delerken amansız sızı
Nerede kaldın ey şimal yıldızı?
Hüzün çeşmesinden akan kırmızı
Kan dolu içtiğim tasta bu sıra...

Bozuldu ehremın glen dokusu
Aldığım tek koku toprak kokusu
Sıyrıldı sinemden ölüm korkusu
Kulağım "gel!"ecek seste bu sıra...

Mecit AKTÜRK